

1. PERUSTIEDOT KOHTEESTA	
1.1. Maisema-alueen nimi	Kirkkojärven kulttuurimaisema
1.2. Maisema-alueen uusi nimi	Karvian kulttuurimaisema
1.3. Kunta	Karvia
1.4. Pinta-ala	3 243 ha
1.5. Aikaisemmat inventoinnit [tekijä, vuosi, arvo]	RKY1993 alueet: Kirkkojärven kulttuurimaisema Laura Hesso, 2001, Karvian kirkonkylän ja sen lähiympäristön rakennusinventointi Lauri Putkonen, 2005, Maakunnallisesti merkittävä kulttuuriympäristöt; Kirkkojärven pohjoispään kulttuurimaisema Nisu Anna-Liisa, 2005 Karvian kunta - Eteläosan rantojen yleiskaava, Kulttuurimaisema- ja rakennusselvitys
1.6. Päivysinventoijan nimi	Jenny Alatalo
1.7. Päivysinventoinnin pvm	18.4.2013
1.8. Arkistointipaikka	
2. MAISEMAMAAKUNTA JA -SEUTU	
2.1. Maisemamaakunta ja -seutu [Mietintö 66/1992]	Suomenselkä
2.2. Maisematyyppi [Maakunnallinen maisemaselvitys]	Suomenselkä
2.3. Kuvailuteksti [Lyhyt kuvaus maisemamaakunnan ja -seudun tyypillisistä piirteistä]	Suomenselän alue on kaurua ja laakea vedenjakajaseutu Pohjanmaan ja Järvi-Suomen välissä. Maasto on joko suhteellisen tasaista tai korkeuserot jäävät yleensä alle 20 metrin. Karussa kallioperässä on eteläosissa joitain ruhjelaaksoja. Koko alueella vallitsee mannerjäätikön kulutuskorkokuva. Maa on yleensä karun moreenin peitossa. Suurimpien rannikolle suuntautuvien jokilaaksojen latvojen varsilla on savi- ja silttikerrostumia, minne niukat peltoalat ovat yleensä keskittyneet. Soita on huomattavan paljon ja suomaiden halki luikertelee runsaasti ruskea vetisiä puroja ja latvajokia. Alueella on harjoitettu ja harjoitetaan edelleen intensiivisesti metsätaloutta. Asutus on harvaa ja takamaiden piirteitä kuvaa myös se, että rakennuskannassa on perin vähän vuosisataisia jäänteitä. Suomenselän sijainti takamailla on tuonut sen kulttuurikehitykseen vaikutteita ympäröiviltä seuduilta. Pika-asutuksen aikana seudulle muutti paljon väestöä ja monet alueen nykyisistä kylistä ovat vasta tuolloin syntyneet. Kylät ovat pieniä ja sijaitsevat laaksoissa ja vesistöjen tuntumassa tai selänteen rinteillä.
3. LUONNON OMINAISPIIRTEET	
3.1. Maa- ja kallioperä	Karvia kulttuurimaisema (KM) kallioperä on suurimmaksi osaksi granodioriittia, tonaliittia ja kvartsidioriittia. Pohjoisin osa Saran kylän pohjoispuolelta alkaen on graniittia. Maaperältään alue on lähes kokonaan hienojakoista maalajia eli hienoa hietaa ja hiesua. Kirkkojärven pohjoispäässä on paksu turvekerros ja Karvianjärven länsirannalla on jonkin verran sekalajitteista maalajia eli moreeni. Kirkkojärven länsipuolella alueeseen kuuluu pieni osa Pohjankankaan harjua, mikä alkaa Kankaanpään Niinisalon alueelta.
3.2. Vesistöt ja ranta-alueet	Alueen keskeisimmät vesistöt ovat Karvianjoki, Kirkkojärvi, Karvianjärvi ja Säkkijoki. Kauhajoen pikkujärvistä alkunsa saava Karvianjoki on 110 kilometriä pitkä ja laskee kolmena haarana Selkämereen Merikarvialla, Ahlaisissa ja Porissa. Joen vesi on runsasravinteista humusvettä, jota tekevät ruskeammaksi ja hieman happamammaksi soilta jokeen laskevat vedet. Pohjankankaalta jokeen laskevat sivupurojen vesi on hyvälaatuisia ja tekevät joen veden keskimäärin välttäväksi. Säkkijoki laskee Karvianjärveen, jonka eteläpäästä alkaa Karvianjoki. Jokeen yhtyy maisema-alueella Nummijoki ja useita luomia. Karvianjoen vesistöä voidaan pitää Pohjois-Satakunnan tärkeimpänä vesistönä ja alueellisena luonnonvarana.
3.3. Luonnonhistorian erityispiirteet	Karvian kulttuurimaiseman lounaislaidalla on Pohjankankaan harjumuodostelmaa.

3.4. Kasvillisuustyypit	Alue kuuluu keskiboreaaliseen kasvillisuusvyöhykkeeseen. Suurin osa alueen metsistä on pääosin tuoreita, mustikkatyyppin mänty-, kuusi- tai lehtipuukangasmetsiä. Korkeammilla kohdilla, kauempana vesistöstä, kasvillisuus muuttuu karummaksi kuivahko puolukkatyyppin tai kuivan kanervatyyppin mäntykankaiksi. Kirkkojärven etelärannoilla on lehtipuulehtoja.
3.5. Arvokkaat luontokohteet	Karvian luoma (Nummijoki) kuuluu Natura 2000 ohjelmaan. Kirkkojärven eteläinen pää sekä keskustaaajaman rannan alueet on arvioitu arvokkaiksi luontokohteiksi (tuore lehtipuulehto). Honkasalon kohdalla on Hietaluomassa on arvokas lehtokorpi.
3.6. Eläimistö ja kasvilajisto	Peltoalueilla on tavattu pesivän ruisräökkä ja peltosirkkua sekä ruskosuohaukka, jotka ovat lintudirektiivin mukaan suojeltavia lajeja. Kirkkojärven lounaispäädyssä on tehty havaintoja liito-oravasta. Karvianjoen vesistö on harvalukuisen euroopanmajavan pääesiintymisalue. Karvianjoessa esiintyy purotaimenta.
3.7. Ilmasto	Vuoden keskilämpötila on 3-4°C ja sademäärä 650-700 mm vuodessa. Karvianjokilaaksossa välillä Karvia-Kankaanpää on oma pienilmasto. Talvisin alimmat lämpötilat saavutetaan matalissa jokilaaksoissa ja kesäisin edellisten lisäksi myös esimerkiksi Karvian karulla ylänköalueella. Laaksoihin muodostuu alueita, joissa pienilmasto on muita alueita kylmempi. Etenkin kosteilla soisilla ja turveperäisillä alueilla ilmasto on viileä. Kylmä ilma laskeutuu maaston alimmille kohdille ja paikoin muodostuu ns. kylmänilmanjärviä, joihin kertynyt kylmä ilmassa ei pääse poistumaan alueelta maastonmuotojen tai tiheän puuston takia. Suomenselkään kuuluva Satakunnan koilliskulma on selvästi lumisempaa seutua muuhun maakuntaan verrattaessa. Lumisina talvina lunta on ollut Pohjankankaalla ja Karvian seudulla metrinkin verran.
3.8. Maisemarakenne	Karvia kulttuurimaisema on alavaa, jossa pellot laskevat tasaisesti laakson pohjalla olevaa lounaasta koilliseen suuntautuvaa vesistöä kohti. Länsipuolella ole Pohjankangas näkyy rajaavana elementti horisontissa. Muuten metsäiset selänneet rajaavat aluetta länsi- ja itäpuolella. Järvien rannat ovat loivat ja ruovikoituneet. Patolankylän länsipuolella ja Kirkkojärven pohjoispuolella on soistuneet metsäiset alueet. Pohjoisessa lähes näkymättömän Säkkiöjen varrella oleva kapea metsäisten selkien rajaama jokilaakso. Säkkiöjen maisema on yhtenäinen ja tasainen viljelyaukea, jonka halki kulkee Sarapohjantie, jonka varresta lähtee tilojen tiehaarojen kohdilta eri-ikäisiä koivukuja.
4. KULTTUURISET OMINAISPIIRTEET	
4.1. Arkeologinen kulttuuriperintö	Alueella on tällä hetkellä tiedossa kuusi arkeologista muinaisjäännettä. Kaikki on luokiteltu kivikautisiksi asuinpaikoiksi. Viisi näistä sijaitsevat järvien välisellä alueella ja yksi Säkkiöjen tuntumassa Saran kylän pohjoispuolella.

4.2. Maiseman kulttuurihistoria	Ikaalislaisten, karkkulaisten ja hämeenkyröläisten eränkäyntiretket suuntautuivat melko pitkään asuttamattomalle Karvian alueelle. Ensimmäinen varma tieto asutuksesta alueella saadaan 1552 veroluettelosta, mihin veroa maksaneita taloja oli merkitty yksi. Karvian sijaitsi Kyrönkankaan suuren kesätien varrella ja 1630-luvulla alueelle perustettiin Kyrön Skanssi niminen linnake sotilaskarkureiden kiinnisaamiseksi. Tuolloin alueen muu asutus koostui hajallaan olevista uudisasukkaista. 1600-luvun puolivälissä Skanssista tuli sotilaiden lähde maatalon maatilaksi. Karvian väkiluku alkoi lisääntyä vasta ison vihan aikaan. Vuoden 1734 maakirjoissa mainitaan Karviassa olleen jo 11 taloa. Vuodelta 1740 olevasta Karvian kirkonkylän aluetta kuvaavasta maakirjakartasta voi päätellä, että kaikkein viljelylle edullisimmat alueet olivat viljelykäytössä. Järven ja viljeltyjen alueiden väliin jääneet alueet toimivat laitumina ja niittyinä. Kyrönkankaantie on yksi Suomen keskiaikaisista pääteistä ja ainoa kesäaikaan kuljettavissa ollut reitti Satakunnasta ja Hämeestä Pohjanmaalle. Ensimmäisen kerran Kyrönkankaantie mainitaan suvitienä 1459 ja vuonna 1556 Jaakko Teitin laatimassa selvityksessä raivattuna tienä. Tietä parannettiin ja levennettiin 1600-luvulla ja 1770-luvulle asti se oli vilkkainten liikennöity tie Pohjanmaalta Etelä-Suomeen.
4.3. Maiseman kannalta merkittävät elinkeinot	Pitkään jatkunen maanviljely, karja- ja metsätalous. Alueella on nykyisin laaja turvetuotantoalue. Alueella on myös paljon pienteollisuutta. Karvian elinkeinorakenteessa palvelujen osuus on 43,7%, alkutuotanto 28,2%, jalostuksen osuus on 28%.
4.4. Rakennettu ympäristö	Karvian keskustaajama sijoittuu Kirkkojärven itäpuolella moreeniselänteelle. Muuten asutus on haja-asutusta, mikä on keskittynyt selänteen reunoille ja selänteen ja laakson välissä kulkevien teiden varsille. Järvien rannoilla on jonkin verran loma-asutusta.
4.4.1. Alueelle tyypillinen ja perinteinen asutustyyppi	Tien varsiasutusta, joka seurailee moreeniselänteitä ja joen vartta.
4.4.2. Nykyisen asutuksen suhde muinaisjäännösten sijaintiin	Nykyinen asutus ja muinaisjäännökset sijaitsevat eri alueilla. Muinaisjäännöksistä viisi sijaitsee joen tuntumassa / rannoilla ja yksi ylempänä harjun reunalla.
4.4.3. Rakennetun ympäristön inventoinnit	<p>RKY1993 alueet: Kirkkojärven kulttuurimaisema</p> <p>Maakunnallisesti merkittävä kulttuuriympäristöt 2005: Kirkkojärven pohjoispään kulttuurimaisema; Ämmälän kylän Ojanperän harakkamallinen mylly, Pihlajan päärakennus, joka on 1700-luvulta ja Ahon tilan rakennukset, päärakennus ja valtaosa talousrakennuksista on 1800-luvulta ja aitta 1700-luvulta.</p> <p>Rakennusinventoinnit Satakunnan Museo inventointihankkeet: Karvian kunta - Eteläosan rantojen yleiskaava / Kulttuurimaisema- ja rakennus selvitys 2005, Karvian kirkonkylän ja sen lähiympäristön rakennus inventointi 2007 Niskaniemi (Sarvela) Karvianjärven rannalla sijaitseva talonpoikaistilan talouskeskus, Otavan silta (Sarvela) Karvianjoen ylittävä yksikaarinen kivisilta on rakennettu vuonna 1885, Mäki-Niskala (Sarvela) tasapainoin talonpoikaistilan rakennusryhmä, Hormanluoman puomylly (Sara) ilmeisesti vuonna 1871 rakennettu jalkamylly.</p> <p>Muuta?</p>
4.4.4. Muita maiseman kannalta merkittäviä rakennuksia ja rakenteita	Ämmälän kylän läheisessä metsässä on tervahaudanpohja.
4.5. Perinnemaisemat	Yli-Kivistön rantalaidun (P) ja Mäki-Otava (P-)
4.6. Identiteettitekijät, symbolitekijät	Onko näitä?

4.7. Matkailu- ja virkistyskäyttö	Kirkkojärven etelärannassa on yleinen uimaranta jossa on mahdollista myös leirytyä. Alueen vesistöt kuuluvat Karvianjoen melontareitistöön. Kirkonkylässä on ulkoilureittejä (kuntoreitti/hiihtolatu). Kirkkojärvi ja Karvianjoki sopivat hyvin virkistyskalastukseen. Talvisin vesistöä pitkin kulkee moottorikelkkareitti.
4.8. Kuvailu, kulttuuripiirteet	Karvian kulttuurimaiseman keskus on Karvian- ja Kirkkojärven välinen loivasti keskelle laaksoa päin laskeva Suomenselälle melko laaja yhtenäinen viljelyalue. Vanhaa talonpoikaisarkkitehtuuria edustavaa rakennuskantaa on Kirkkojärven maisemaa rajaavalla kummallakin selännteellä sekä Ämmälän kylässä. Alue jatkuu melko kapeana Karvianjärven länsilaidalla, missä rakennukset ovat sijoittuneet selännteellä kulkevan tien varteen. Pohjoiseen suunnattaessa tie siirtyy kulkemaan selännteeltä keskelle laaksoa. Tien kummallakin puolella on tasaisin välimatkoin maatilakeskuksia pihapiireineen tasaisessa maisemassa. Näkymät alueella ovat pitkät ja pellot/laitumet ovat hoidetut. Useisiin taloihin johtaa koivukuja. Tyhjilleen jääneet vanhat rakennukset ovat usein huonossa kunnassa ja katoamassa maisemakuvasta ja uudet haja-asutusalueella olevat rakennukset sijoitetaan perinteisistä rakennuspaikoista poikkeaville paikoille. Paikoin maisemassa on havaittavissa vanhojen peltojen metsittämistä.
5. MAISEMAKUVA	Karvian järvi- ja jokilaakson kulttuurimaisema edustaa Suomenselälle tyypillistä viljelyseutua, jossa pellot ovat keskittyneet karussa ympäristössä vesistön tuntumaan. Paikoin laajaakin laaksoa rajaavat selännteet ovat sekä liikkumisen että asumisen alueita, kun pellot laskevat loivasti laakson pohjalla olevaan melko rehevöityneeseen vesistöön. Selännteiden takana olevia suoalueita on ajan saatossa kuivatettu ja raivattu pelloiksi. Alueella on säilynyt paikoin runsaasti järvimaisemassa talonpoikaisarkkitehtuuria hoidettuineen pihapiireineen. Paikoin käyttämättä olevat rakennukset ovat heikossa kunnassa ja uudet maatalousrakennukset erottuvat muuten harmonisesta maisemasta valtavan kokonsa takia.
6. RAJAUS	Etelässä maisema-alue alkaa Patolankylästä, missä muuten melko yhtenäinen jokilaakso lähes katkeaa soisen metsäalueen kohdalla. Alueen läntinen ja itäinen reuna seuraavat selännteiden rinnettä jättäen Karvian asutustaajaman maisema-alueen ulkopuolelle. Sarvelan kylän jälkeen maisema-alue siirtyy Karvianjärven länsipuolelle seurailleen moreeniselännettä pohjoiseen päin. Karvianjärven päässä maisema-alue kattaa koko Säkkiöjen jokilaakson, jota rajaa kummaltakin puolelta metsäiset selännteet.

7. KUVAILUTEKSTI

Karvia kulttuurimaisema on alavaa, jossa pellot laskevat tasaisesti laakson pohjalla olevaa lounaasta koilliseen suuntautuvaa vesistöä kohti. Karvian maisemakuvassa merkittävässä osassa ovat Kirkkojärvi ja Karvianjärvi. Maisema-alueen länsipuolen horisontissa näkyy Pohjankangas. Muuten paikoin karut metsäiset ja soistuneet selänteet rajaavat aluetta länsi- ja itäpuolella. Järvien rannat ovat loivat ja ruovikoituneet. Kirkkojärven kummatkin päät sekä paikoin Karvianjoen varsi on metsittynyt / pusikoitunut. Patolankylän länsipuolella ja Kirkkojärven pohjoispuolella on soistuneet metsäiset alueet. Pohjoisessa, maisemassa lähes näkymättömän, Karvianjärven laskevan Säkkiöjen varrella oleva kapea metsäisten selkien rajaama laaksomainen maisema on yhtenäinen ja tasainen viljelyaukea. Suurin osa alueen metsistä on pääosin tuoreita, mustikkatyyppin mänty-, kuusi- tai lehtipuukangasmetsiä. Korkeammilla kohdilla, kauempana vesistöstä, kasvillisuus muuttuu karummaksi kuivahko puolukkatyyppin tai kuivan kanervatyyppin mäntykankaiksi. Kirkkojärven etelärannoilla on lehtipuulehtoja.

Ikaalislaisten, karkkulaisten ja hämeenkyröläisten eränkäyntiretket suuntautuivat melko pitkään asuttamattomalle Karvian alueelle. Ensimmäinen varma tieto asutuksesta alueella saadaan 1552 veroluettelosta, missä veroa maksaneita taloja oli merkitty yksi. Karvian sijaitti Kyrönkankaan suuren kesätien varrella ja 1630-luvulla alueelle perustettiin Kyrön Skanssi niminen linnake sotilaskarkureiden kiinnisaamiseksi. Tuolloin alueen muu asutus koostui hajallaan olevista uudisasukkaista. 1600-luvun puolivälissä Skanssista tuli sotilaiden lähde maatalon. Karvian väkiluku alkoi lisääntyä vasta ison vihan aikaan. Vuoden 1734 maakirjoissa mainitaan Karviassa olleen jo 11 taloa. Vuodelta 1740 olevasta Karvian kirkonkylän aluetta kuvaavasta maakirjakartasta voi päätellä, että parhaiten viljelyyn sopivat alueet olivat tuolloin viljelykäytössä. Järvien ja viljeltyjen alueiden väliin jääneet alueet toimivat laitumina ja niittyinä. Kyrönkankaantie on yksi Suomen keskiaikaisista pääteistä ja ainoa kesäaikaan kuljettavissa ollut reitti Satakunnasta ja Hämeestä Pohjanmaalle. Ensimmäisen kerran Kyrönkankaantie mainitaan suvitienä 1459 ja vuonna 1556 Jaakko Teitin laatimassa selvityksessä raivattuna tienä. Tietä parannettiin ja levennettiin 1600-luvulla ja 1770-luvulle asti se oli vilkkainten liikennöity tie Pohjanmaalta Etelä-Suomeen.

Karvian kulttuurimaiseman keskus on Kirkkojärven ympärillä oleva maisema-alue sekä Kirkko- ja Karvianjärven välinen loivasti keskelle laaksoa laskeva Suomenselälle melko laaja yhtenäinen viljelyalue. Vanhaa talonpoikaisarkkitehtuuria edustavaa rakennuskantaa on Kirkkojärven maisemaa rajaavalla kummallakin selänteellä

	<p>välinen loivasti keskelle laaksoa laskeva Suomenselälle melko laaja yhtenäinen viljelyalue. Vanhaa talonpoikaisarkkitehtuuria edustavaa rakennuskantaa on Kirkkojärven maisemaa rajaavalla kummallakin selänteellä sekä Ämmälän kylässä. Alueen vanha rakennuskanta on paikoin huonokuntoista ja vaarassa tuhoutua kokonaan. Alue jatkuu melko kapeana Karvianjärven länsilaidalla, missä rakennukset ovat sijoittuneet selänteelle ja selänteellä kulkevan tien väliselle alueelle. Karvianjärven loputtua tie siirtyy kulkemaan selänteeltä keskelle lähes tasankomaista laaksoa. Tien kummallakin puolella on tasaisin välimatkoin maatilakeskuksia pihapiireineen. Näkymä alueella on pitkä. Alueelle maisemassa on säilynyt karjatilojen yhteydessä myös laitumia. Useiden taloille ja tiloille johtavien teiden varsille on istutettu koivukuja.</p> <p>Karvian järvi- ja jokilaakson kulttuurimaisema edustaa Suomenselälle tyypillistä viljelyseutua, jossa pellot ovat keskittyneet karussa ympäristössä vesistön tuntumaan. Alavat metsäiset alueet ovat usein soistuneet. Paikoin laajaakin laaksoa rajaavat selänteet ovat liikkumisen sekä asumisen aluetta. Pellot laskevat loivasti laakson pohjalla olevaan melko rehevöityneeseen vesistöön. Selänteiden takana olevia suoalueita on ajan saatossa kuivatettu ja raivattu pelloiksi. Selänteeltä aukeaa ajoittain pienipiirteinen maisema peltojen ja järven yli vastapuolen viljelymaisemille. Asumattomat rakennukset ovat paikoin hoitamattomia. Ämmälän kylän läheisessä metsässä ja Rintamäen tilalla on muistona varhaisemmasta metsien hyödyntämisestä vanhoja tervahautojen pohjia. Järvien mataluus ja umpeenkasvu sekä jokilaakson kunto ovat alueen maisemalle uhkia.</p> <p>välinen loivasti keskelle laaksoa laskeva Suomenselälle melko laaja yhtenäinen viljelyalue. Vanhaa talonpoikaisarkkitehtuuria edustavaa rakennuskantaa on Kirkkojärven maisemaa rajaavalla kummallakin selänteellä sekä Ämmälän kylässä. Alueen vanha rakennuskanta on paikoin huonokuntoista ja vaarassa tuhoutua kokonaan. Alue jatkuu melko kapeana Karvianjärven länsilaidalla, missä rakennukset ovat sijoittuneet selänteelle ja selänteellä kulkevan tien väliselle alueelle. Karvianjärven loputtua tie siirtyy kulkemaan selänteeltä keskelle lähes tasankomaista laaksoa. Tien kummallakin puolella on tasaisin välimatkoin maatilakeskuksia pihapiireineen. Näkymä alueella on pitkä. Alueelle maisemassa on säilynyt karjatilojen yhteydessä myös laitumia. Useiden taloille ja tiloille johtavien teiden varsille on istutettu koivukuja.</p> <p>Karvian järvi- ja jokilaakson kulttuurimaisema edustaa Suomenselälle tyypillistä viljelyseutua, jossa pellot ovat</p>
	<p>Karvian järvi- ja jokilaakson kulttuurimaisema edustaa Suomenselälle tyypillistä viljelyseutua, jossa pellot ovat keskittyneet karussa ympäristössä vesistön tuntumaan. Alavat metsäiset alueet ovat usein soistuneet. Paikoin laajaakin laaksoa rajaavat selänteet ovat liikkumisen sekä asumisen aluetta. Pellot laskevat loivasti laakson pohjalla olevaan melko rehevöityneeseen vesistöön. Selänteiden takana olevia suoalueita on ajan saatossa kuivatettu ja raivattu pelloiksi. Selänteeltä aukeaa ajoittain pienipiirteinen maisema peltojen ja järven yli vastapuolen viljelymaisemille. Asumattomat rakennukset ovat paikoin hoitamattomia. Ämmälän kylän läheisessä metsässä ja Rintamäen tilalla on muistona varhaisemmasta metsien hyödyntämisestä vanhoja tervahautojen pohjia. Järvien mataluus ja umpeenkasvu sekä jokilaakson kunto ovat alueen maisemalle uhkia.</p>
<p>8. ARVIOINTI</p>	
<p>8.1. Arvoluokka</p>	<p>Maakunnallisesti merkittävä</p>
<p>8.2. Arviointiteksti</p>	<p>Alue kuuluu Karvianjoen vesistön jatkumoon ja se edustaa hyvin Suomenselän maisema-alueita Satakunnassa. Vesistön varren viljavimmille alueille sijoittuvat peltomaisemat muodostavat elävän ja harmonisen kokonaisuuden, jossa on säilynyt paikoin runsaasti talonpoikaisarkkitehtuuria. Alueella suhteessa paljon karjaa, mikä näkyy maisemassa mm. laitumina. Viljelykset ovat sijoittuneet järvien ympärille oleville savikoille, joita muuten rajaavat soistuneet selänteet. Karvian alueella on nykyisin paljon turvetuotantoa.</p>

9. LIITTEET	
9.1. Karttaliitteet	
9.2. Valokuvat	